

Pasterka: Grande Opening czyli rusza sezon turystyczny w górach

V minulém Nájedzu se objevila zprávička o sudetské Pasterce v Polsku, kde se koná akce

Grande opening 2012. Informační letáky na akci byly v polštině, kterou až tak nevládnou, proto jsem nevěděl, co od akce čekat. Ale řekl jsem si, že se tam stejně vypravím, v Hronově se ke mně přidal Rogo, který mezitím dostopoval z Prahy, pak Lucka a Lud'a (kdo je zná od Krále). Kolem 16:30 jsme vyrazili. V Machově jsme bez problémů přešli hranici a dál si razili cestu mezi lesy, poli, spadanými stromy, s deštěm v zádech a brčkem v ruce do první vesnice Pasterka, která se rozkládá na úbočí parku Gór Stołowych (Hejšovina a Bor). Na tom místě je jeden penzion a několik chalup. Prostě najít to nebylo tak těžké. Po prvních pokusech najít výčep, koupit si pivo, vysvětlit, že jdeme na muziku, ověřit si, že se na sále se nekouří, jsme zase stáli před penzionem – jen s tou jistotou, že to s tou naší polštinou nebude tak hrozné. Akce začínala nabírat zpoždění. Přijela první kapela G-point funkcion z Rychnova nad Kněžnou. První Češi. První pocit, že to bude dobré. Hned jsme dostali do ruky ruma – což bylo fér, protože díky drahému pivu a málo zlatých jsme měli jen na jedno, a něco málo smotli. Pro nás rutina, pro sousedy čin odvahy. Akce se začala venku rozjíždět.

Mezitím nastoupili na pódiu pořadatelé (jeden z nich básník Wojciech Heliński, který hledá nekomerční básníky a vydává dvojjazyčné sbírky) a vtípky se snažili rozproudit atmosféru – dařilo se jim to. To už se připravila kapela Żywiołak v obsazení: basa, bicí, housle/niněra a dvě dívky obstarávaly zpěv. Wojciech je uvedl slovy: Nevadí, že na spiritualitu nevěříte, tato kapela vás přesvědčí, že spiritualita prostě je. S prvními tóny písně o oslavě magických houbiček bylo jasné, že něco na tom bude. Začal masakr. Stře-

dověké písně přecházející do metalu plné psychedelie podporované houslemi nebo niněrou. Atmosféra gradovala démonickým smíchem obou zpěvaček, který vždy uvozoval rychlejší a

Organizátoři akce a baviči: Wojciech Heliński a Maciek Sokołowski

rychlejší tempo. Nešlo jen tak sedět. Pouze tančit. Ta jedna zpěvačka se propadávala do démonických stavů, skoro bych ji věřil, že umí čarovat. Kdo nezažil, nepochopí. (Kdo i přesto chce vidět – na online archivu je odkaz).

Po Żywiołaku měli nastoupit G-point (jejich název byl neustálým terčem vtípů provázející dvojice pořadatelů, jako třeba, že je hledali na Googlu a o prvních 300 odkazů byly vibrátory apod.) To už bylo kolem nás asi přes 40 lidí a zhruba třetina Čechů. Venku už byla tma a bylo cítit aroma tak typické při našich setkáváních. Jo, alespoň jsme netrhali partu-navíc jsme byli zdroj dlouhých papírků, které se v Polsku moc neprodávají.

G-point hráli hodně vyklidněné funky, u kterého šlo usnout nebo pařit ještě víc. Po půl hodině bylo jasné, kdo se k jakému táboru připojil. Na zemi cinkaly lahve piva, vodky, panáky no prostě kalba. Po skončení koncertu byla jam session – je zvláštní, že když je polské publikum rozdováděné, tak si pomůžou nějakou lidovou písní nebo hromadným odchodem na wódku. Po té byla připravena sauna a vyhříváný bazén. Na to, jak jsem byl nejistej výsledkem akce, tak musím říct, že to byla velmi výborná akce. A podle toho, co se tam děje, tak ani jediná.

Krtek

Zprávičky

- 21.4. v klubu Motoráj se koná akce **Smysl jde do hajzlu**, kde zahrají poslední koncert SMYSL DECIBELU (hosti A-BOMB, HLINÍKOVÉ LOPATKY)
- 28.4. Zahrada na Palmovce hraje UTAJENÁ INTELIIGENCE, JSOUČNO. Start 19:00.
- 11.5. v klubu Motoráj se koná **100. koncert Hliníkových lopatek dědečka Pipýna**. Vystoupí původní členové Hliníkovek, bude soutěž: poznej písničku a jiné srandičky. Start v 20:00. Vstup: co kdo chce.

- Opět se změnil hosting on-line archivu Nájedzů, tentokrát **Najezd.9e.cz** - o proti předchozím gratis webům je tento nejrychlejší.
- Byli jste na nějaké skvělé akci? Napište nám o tom najezd@gmail.com.
- Kdo našel Nájedz nejdál od Palmovky? Dejte nám vědět na najezd@gmail.com. Přichystáme překvapení.

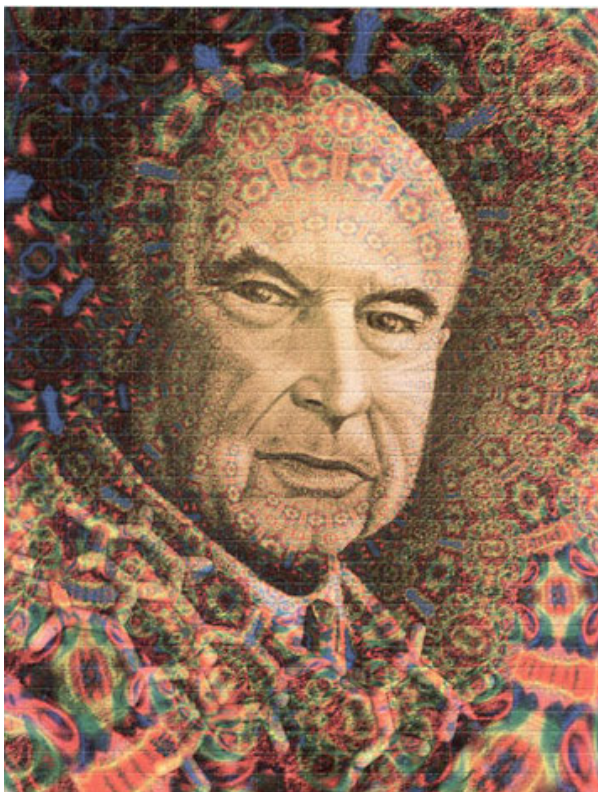
19.4. Výročí prvního Acid testu: the Bicycle day

Opět tu je Albert Hofmann s jedním malým výročím. Na facebooku jste možná zjistili, že v pondělí 16. tomu bylo 69 let, kdy Albert při opětovné syntéze látky označované LSD-25 si pokecal ruku, načež měl halucinace a tato látka jej začla zajímat.

Minulý pátek, 16. dubna 1943 jsme byl donucen přerušit své laboratorní práce zhruba v polovině odpoledne a odejít domů, protože jsem pociťoval neobvyklý neklid provázený mírnou závratí. Doma jsem si lehl a upadl do nepříjemného stavu podobnému intoxikaci, projevujícím se extrémně podnětnou představitivostí. Když jsem zavřel oči, (denní světlo bylo velmi nepříjemně ostré a jasné), ocitl jsem se ve stavu podobnému snění, projevujícím se nepřetržitým tokem představ fantastických výjevů, zobrazujících se s neobyčejnou intenzitou a projevujících se kaleidoskopickou hrou barev. Po dvou hodinách tento stav zmizel. Celkem vzato se jednalo o pozoruhodný zážitek s rychlým počátkem velmi neočekávaným průběhem. Zdá se, že byl způsoben nějakými vnějšími toxickými vlivy a dávám je ve spojení s látkou, se kterou jsem pracoval, tartrát diethylamidu kyseliny lysergové.

Ale naskytá se jiná otázka, jak se mi podařilo tuto látku absorbovat? Protože je mi známa toxicita sloučenin námele, vždy puntičkářsky dodržuji bezpečnostní pravidla práce. Mohu bezpečně konstatovat, že jsem se roztoku LSD v průběhu krystalizace dotkl konečkem prstu a tak mohl být zlomek substance absorbován kůží.

Paradoxně LSD-25 bylo objeveno o 5 let dříve, když se Albert Hofmann pokoušel přijít na to, proč je námel (Paličkovice nachová) používán v přírodní medicíně jako lék, ale taky proč bylo několik případů, kdy zešílela celá vesnice kvůli chlebu upečeného z mouky obsahující námel. O tři dny později 19. dubna Albert otestoval na sobě dávku 250 mikrogramů LSD, dlužno dodat, že standardní účinná experimentální dávka

mě doprovodil domů. Jeli jsme na kolech, auto nebylo k dispozici, protože za války bylo jejich používání právně omezeno. V průběhu cesty se můj stav hrozně změnil. Vše, co jsem viděl kolísalo a bylo pokrouceno, jako když se díváte do křivého zrcadla. Ačkoliv mi můj asistent později říkal, že jsme jeli vcelku rychle, měl jsem pocit, že se nemohu pohnout z místa. Když jsme konečně zdrávi a v pořádku dorazili domů, byl jsem sotva schopen požádat svého kolegu, aby zavolal našeho rodinného lékaře a poprosil sousedy o mléko.

Navzdory mému blouznění a pomatenému stavu, jsem byl schopen efektivně uvažovat a zvolil jsem mléko jako nespecifické antidotum otravy.

Protože se závratě a mdloby projevovaly velmi ostře a nemohl jsem se déle udržet na nohách, lehl jsem si na sofa. Mé okolí se okamžitě začalo přetvářet do děsivých podob. Vše v místnosti vířilo a familiárně známé předměty a věci nabývaly groteskně

hrozivých tvarů. Nepřetržitě se pohybovaly, jako by byly poháněny nějakým skrytým neklidem. Žena, kterou jsem takřka rozpoznal, mě podala mléko, v průběhu večera, jsem vypil více než dva litry. Nejevila se mi vůbec jako paní R., ale jako zlovolná, vychytralá čarodějnice v barevné škrabošce.

Ještě horší, nežli tyto démonické transformace okolního světa byly proměny, které jsem pociťoval uvnitř mého já. Každé použití mé vůle, každý pokus ukončit tento rozpad okolního světa a rozklad mého ega byl provázen zřetelným neúspěchem. Démon, který mě přepadl, se usadil v mém těle, mysli i duši. Vyskočil jsem a zařval, chtěje se osvobodit, ale klesl jsem bezvládně zpět na pohovku. Látka, se kterou jsem chtěl provádět pokusy, mě porazila. Démon opovržlivě ovládl mou vůli. Hrozně jsem se bál, že jsem se zbláznil. Byl jsem vržen do jiného světa, jiného místa, jiné doby. Mé tělo se zdálo

být bez života, bez citu, cizí. Byl jsem mrtev? Tenkrát jsem věřil, že jsem mimo něj, zřetelně jsem se cítil jako vnější pozorovatel celé tragédie stavu vlastního já. Nemohl jsem takto opustit svou rodinu. (Moje žena a naše tři děti ten den odjeli na návštěvu do Lucernu k manželčiny rodičům.) Mohly by vůbec pochopit, že přestože jsem neexperimentoval bezmyšlenkovitě a nezodpovědně, ale raději s co největší opatrností, že právě tyto závěry byly nečitelné? Mé obavy a zoufalství zintenzívněly, nejen protože by mladá rodina ztratila svého otce, ale také jsem se děsil představy, že bych opustil svou vědeckou chemickou práci, která pro mě mnoho znamenala, na polovic úspěšné cesty se slibem dokončení prací, který jsem dal firmě.

Další úvahy nabývaly tvarů, úvah plných hořké ironie. Jestliže bych byl nyní donucen opustit tento svět předčasně, bylo by to protože jsem to byl já, kdo přivedl diethylamid kyseliny lysergové na svět. Když po nějakém čase přijel doktor, vrchol mého malomyslného stavu byl již za mnou. Můj asistent ho informoval o mých sebeexperimentech, já jsem nebyl schopen sestavit kloudnou větu. Zmateně zakroutil hlavou, po mém pokusu vylíčit smrtelné nebezpečí okupující mé tělo. Jeho pozorování nezachytilo jediný nenormální symptom, až na extrémně rozšířené panenky. Puls, krevní tlak, respirace vše bylo v pořádku. Závěrem prohlásil, že nevidí důvod, předepisovat jakýkoliv lék. Místo toho mě přenesl do mé postele, u které zůstal hlídat. Pomalu jsem se vracel zpět z bláznivého, nepřibuzného světa do konejšivé každodenní reality. Hororové vize slábly, začal jsem pociťovat štěstí a vděčnost, přirozené vnímání a uvažování se mi navrátilo a začal jsem být přesvědčen, že nebezpečí šílenství je přesvědčivě zažehnáno. Ponenáhlu jsem se mohl těšit bezpříkladnými barvami a hrou tvarů, která umíněně probíhala za mými zavřenými očima. Kaleidoskopické, fantastické výjevy se míhaly, přetvářely do pestrobarevných tvarů, samy se otevíraly a zavíraly do kružnic a spirál, explodovaly do tvarů barevných fontán, samo-

statně se přeskupujících a hybridujících v neustálých záplavách. Velmi nápadným jevem byla transformace každého zvuku, jako je zvuk kliky od dveří, nebo projíždějícího automobilu do opticky vnímatelného vjemu. Každý zvuk vytvářel živě proměnlivý obraz s odpovídajícím tvarem a barvami. Pozdě večer se moje žena vrátila z Lucernu. Kdosi ji již informoval po telefonu, že trpím mysterickým rozpadem osobnosti. Okamžitě se vrátila domů a děti zanechala u svých rodičů. Ve chvíli jejího příjezdu jsem byl dostatečně uzdraven, abych ji mohl vyprávět sám co se přihodilo. Vyčerpán jsem usnul.

Citováno z knihy: LSD - mé problémové dítě, Albert Hofmann

Jak je vidět, seznámení Alberta s LSD-25 bylo velmi zajímavé a inspirativní (více se dočtete v knize LSD - mé problémové dítě). Navíc je zde krásně vidět, jak vypadá překročení psychedelické dávky, o kterou se psychonauté snaží. A tento zážitek je znám jako „Bicycle Day“, proto je na blotterech (papírový podklad pro výrobu tzv. tripu) zobrazován právě pán na kole jako vzpomínka na tuto první událost (viz obrázek dole).

PS: Poslední poznámka, která možná stojí za to zmínit, je potvrzení takového úkazu, že testovaný není schopen si sám kontinuálně zapisovat průběh svého vlastního testu. Krtek

začíná od 20 mikrogramů. To se dá už považovat za první LSD acid test na světě. Albert si sám zapsal:

19/4/43 16:20 0.5 cc 1/2 PROCENTNÍHO VODNÉHO ROZTOKU TARTRÁTU DIETHYLAMIDU ORÁLNĚ = 0.25 MG TARTRÁTU. ROZŘEDĚNO 10 CC VODY. BEZ CHUTI

17:00 ZAČÍNÁJÍ ZÁVRATĚ, POCIŤUJI ÚZKOST, VIZUÁLNÍ DEFORMACE, PARALYTICKÉ SYMPTOMY, TOUHA SE SMÁT

DOPLNĚNO 21/4/43 DOMŮ JSEM JEL NA KOLE. OD 18:00 DO 20:00 VELMI SILNÁ KRIZE.

Zde záznam v mém laboratorním deníku končí, Poslední slova jsem bya schopen napsat pouze s velkým úsilím, ale současně jsem si ověřil, a přesvědčil, že pozoruhodnou událost, která se přihodila předcházející pátek, způsobilo LSD. Změny stavů vnímání byly při tomto pokusu zcela stejného charakteru jako předcházející, ale projevovaly se s daleko větší intenzitou. Pokusím se o srozumitelný popis.

Požádal jsem se svého laboratorního technika, který byl o sebepokusech informován, zdali by